ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (δεύτερο τμήμα)
της 9ης Φεβρουαρίου 2006 *

Στις συνεκδικαζόμενες υποθέσεις C-23/04 έως C-25/04,

με αντικείμενο αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 234 ΕΚ, που υπέβαλε το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών (Ελλάδα) με αποφάσεις της 30ής Σεπτεμβρίου 2003, οι οποίες περιήλθαν στο Δικαστήριο στις 26 Ιανουαρίου 2004, στο πλαίσιο των δικών

Σφακιανάκης ΑΕΒΕ

κατά

Ελληνικού Δημοσίου,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (δεύτερο τμήμα),

συγκείμενο από τους C. W. A. Timmermans, πρόεδρο τμήματος, J. Makarczyk, R. Silva de Lapuerta (εισηγήτρια), P. Kūris και Γ. Αρέστη, δικαστές,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ελληνική.

γενικός εισαγγελέας: P. Léger
γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 8ης Σεπτεμβρίου 2005,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

— η εταιρία Σφακιανάκης ΑΕΒΕ, εκπροσωπούμενη από τους Σ. Μαράτο και Γ. Κατρινάκη, δικηγόρους,

— η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους Μ. Απέσσο και Ι. Μπακόπουλο, καθώς και από τη Μ. Τασσοπούλου, στη συνέχεια δε από τους δύο τελευταίους και από τον Σ. Σπυρόπουλο,

— η Ουγγρική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την A. Müller και τον T. Számadó,

— η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους Χ. Lewis και Μ. Κωνσταντινίδη,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 20ής Οκτωβρίου 2005,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Οι αιτήσεις εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως αφορούν την ερμηνεία της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, η οποία συνάφθηκε και εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 347, σ. 1, στο εξής: Συμφωνία Συνδέσεως), ειδικότερα δε των άρθρων 31, παράγραφος 2, και 32 του πρωτοκόλλου αριθ. 4 της Συμφωνίας αυτής, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 3/96 του Συμβουλίου Συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, της 28ης Δεκεμβρίου 1996 (ΕΕ 1997, L 92, σ. 1, στο εξής: πρωτόκολλο), καθώς και του άρθρου 220, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ L 302, σ. 1, στο εξής: κοινοτικός τελωνειακός κώδικας).

2 Οι αιτήσεις αυτές υποβλήθηκαν στο πλαίσιο ένδικης διαφοράς μεταξύ της εταιρίας Σφακιανάκης ΑΕΒΕ (στο εξής: εταιρία Σφακιανάκης) και του Ελληνικού Δημοσίου, όσον αφορά την επιβολή προσθέτων επιβαρύνσεων κατόπιν εκ των υστέρων επαληθεύσεως της καταγωγής των αυτοκινήτων που η εν λόγω εταιρία εισήγαγε στην Ελλάδα.

Το κοινοτικό νομικό πλαίσιο

3 Το άρθρο 16, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου ορίζει τα εξής:

«Τα προϊόντα καταγωγής Κοινότητας, κατά την εισαγωγή τους στην Ουγγαρία, και τα προϊόντα καταγωγής Ουγγαρίας, κατά την εισαγωγή τους στην Κοινότητα, υπάγονται στη συμφωνία, εφόσον προσκομιστεί:

α) πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 [...]·

[...]».

4 Κατά το άρθρο 17 του εν λόγω πρωτοκόλλου:

«1. Το πιστοποιητικό κυκλοφορίας EUR.1 εκδίδεται από τις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής μετά από γραπτή αίτηση, που υποβάλλεται από τον εξαγωγέα ή, υπ' ευθύνη του εξαγωγέα, από τον εξουσιοδοτημένο αντιπρόσωπό του.

[...]

5. Οι εκδούσες τελωνειακές αρχές προβαίνουν σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την επαλήθευση του χαρακτήρα καταγωγής των προϊόντων και της εκπλήρωσης των λοιπών απαιτήσεων του παρόντος πρωτοκόλλου. Για τον σκοπό αυτόν, έχουν το δικαίωμα να ζητούν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργούν ελέγχους των λογιστικών καταχωρήσεων του εξαγωγέα ή οποιονδήποτε άλλο έλεγχο θεωρούν αναγκαίο.

[...]»

5 Το άρθρο 31, παράγραφος 2, του ίδιου πρωτοκόλλου προβλέπει τα εξής:

«Για να διασφαλιστεί η ορθή εφαρμογή του παρόντος πρωτοκόλλου, η Κοινότητα και η Ουγγαρία παρέχουν αμοιβαία συνδρομή, μέσω των αρμοδίων τελωνειακών υπηρεσιών, για τον έλεγχο της γνησιότητας των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 ή των δηλώσεων τιμολογίου και της ακρίβειας των πληροφοριών που περιέχονται σ' αυτά τα έγγραφα.»

6 Εξάλλου, το άρθρο 32 του ίδιου πρωτοκόλλου προβλέπει τα εξής:

«1. Ο μεταγενέστερος έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής πραγματοποιείται δειγματοληπτικά ή κάθε φορά που οι τελωνειακές αρχές της χώρας εισαγωγής έχουν βάσιμες αμφιβολίες ως προς τη γνησιότητα τέτοιων εγγράφων, τον χαρακτήρα καταγωγής των σχετικών προϊόντων ή την εκπλήρωση των λοιπών απαιτήσεων του παρόντος πρωτοκόλλου.

[...]

3. Ο έλεγχος διενεργείται από τις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής. Για τον σκοπό αυτό, αυτές έχουν το δικαίωμα να ζητήσουν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργήσουν ελέγχους των λογιστικών βιβλίων του εξαγωγέα καθώς και οποιονδήποτε άλλο έλεγχο κρίνουν αναγκαίο.

4. Αν οι τελωνειακές αρχές της χώρας εισαγωγής αποφασίσουν να αναστείλουν την προτιμησιακή μεταχείριση για τα συγκεκριμένα προϊόντα, εν αναμονή των αποτελεσμάτων του ελέγχου, οφείλουν να επιτρέψουν στον εισαγωγέα να παραλάβει τα προϊόντα υπό τον όρο επιβολής κάθε προληπτικού μέτρου το οποίο κρίνεται απαραίτητο.

5. Οι τελωνειακές αρχές που ζητούν τη διενέργεια του ελέγχου πρέπει να ενημερώνονται για τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτού το ταχύτερο δυνατό. Τα εν λόγω αποτελέσματα πρέπει να ορίζουν σαφώς αν τα έγγραφα είναι γνήσια και αν τα σχετικά προϊόντα μπορούν πράγματι να θεωρηθούν ως προϊόντα καταγωγής Κοινότητας, Ουγγαρίας ή μιας από τις άλλες χώρες που αναφέρονται στο άρθρο 4 και ότι πληρούν τις λοιπές απαιτήσεις του παρόντος πρωτοκόλλου.

6. Εάν, σε περίπτωση εύλογων αμφιβολιών, δεν δοθεί απάντηση εντός δέκα μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος ελέγχου ή εάν η απάντηση δεν περιλαμβάνει επαρκείς πληροφορίες για τη διαπίστωση της αυθεντικότητας του εν λόγω εγγράφου ή τη[ς] πραγματική[ς] καταγωγή[ς] των προϊόντων, οι αιτούσες τελωνειακές αρχές αρνούνται, εκτός εκτάκτων περιστάσεων, το ευεργέτημα των προτιμήσεων.»

7 Κατά το άρθρο 33 του εν λόγω πρωτοκόλλου:

«Όταν προκύπτουν διαφορές σε σχέση με τις διαδικασίες ελέγχου του άρθρου 32, οι οποίες δεν μπορούν να διευθετηθούν μεταξύ των τελωνειακών αρχών που ζητούν τον έλεγχο και των τελωνειακών αρχών που είναι υπεύθυνες για τη διενέργειά του ή όταν δημιουργούνται προβλήματα ως προς την ερμηνεία του παρόντος πρωτοκόλλου, αυτές υποβάλλονται στην επιτροπή σύνδεσης.

[...]»

8 Το άρθρο 220, παράγραφος 2, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα έχει την εξής διατύπωση:

«Εκτός των περιπτώσεων που προβλέπονται στο άρθρο 217, παράγραφος 1, δεύτερο και τρίτο εδάφιο, δεν επιτρέπεται εκ των υστέρων βεβαίωση όταν:

[...]

β) το νομίμως οφειλόμενο ποσό των δασμών δεν βεβαιώθηκε από λάθος των ίδιων των τελωνειακών αρχών, το οποίο λογικά δεν μπορούσε να ανακαλυφθεί από τον οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος ενήργησε με καλή πίστη και τήρησε όλες τις διατάξεις που προβλέπονται από την ισχύουσα νομοθεσία όσον αφορά την τελωνειακή διασάφηση·

[...]»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

9 Το 1995, η εταιρία Σφακιανάκης, αποκλειστική αντιπρόσωπος στην Ελλάδα της ιαπωνικής εταιρίας κατασκευής αυτοκινήτων Suzuki Motor Corporation, εισήγαγε από την Ουγγαρία ορισμένα αυτοκίνητα μάρκας Suzuki. Οι εισαγωγές αυτές πραγματοποιήθηκαν στο πλαίσιο του προτιμησιακού δασμολογικού καθεστώτος που καθιερώνεται με την Συμφωνία Συνδέσεως (στο εξής: προτιμησιακό καθεστώς), βάσει πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 που βεβαίωναν την ουγγρική καταγωγή των προϊόντων. Στο πλαίσιο αυτό, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης έτυχε του ευεργετήματος των διατάξεων του ως άνω καθεστώτος.

10 Κατά τα έτη 1996 έως 1998, κατόπιν αιτήματος της μονάδας συντονισμού για την καταπολέμηση της απάτης (στο εξής: UCLAF) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, οι αρμόδιες αρχές της Ουγγαρίας πραγματοποίησαν εκ των υστέρων έλεγχο στην κατασκευάστρια ουγγρική εταιρία Magyar Suzuki Corporation, με σκοπό την επαλήθευση της καταγωγής και της αξίας των αυτοκινήτων της εταιρίας αυτής που εισήχθησαν στην Κοινότητα από τις 31 Δεκεμβρίου 1994 έως τις 31 Δεκεμβρίου 1997, με δασμολογική απαλλαγή και υπό την κάλυψη ουγγρικών πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1. Στο πλαίσιο του ελέγχου αυτού, η UCLAF ζήτησε από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές την αποστολή όλων των πιστοποιητικών καταγωγής και των αντιστοίχων τιμολογίων εισαγωγής που αφορούσαν εισαγωγές αυτοκινήτων μάρκας Suzuki από την Ουγγαρία κατά τα εν λόγω έτη.

11 Κατόπιν του ως άνω ελέγχου, ο οποίος πραγματοποιήθηκε σε συνεργασία με κοινοτική αντιπροσωπεία, οι ουγγρικές αρχές γνωστοποίησαν τα αποτελέσματά του στις ελληνικές τελωνειακές αρχές με έγγραφο της 3ης Νοεμβρίου 1998. Στο έγγραφο αυτό είχε επισυναφθεί κατάλογος όλων των εγγράφων που οι ελληνικές τελωνειακές αρχές επέστρεψαν για τον εκ των υστέρων έλεγχο. Ο κατάλογος περιελάμβανε τρία τμήματα. Το πρώτο περιείχε τα λεπτομερή στοιχεία όλων των αυτοκινήτων στα οποία αποδόθηκε καθεστώς ουγγρικής καταγωγής τόσο από την κατασκευάστρια εταιρία όσο και από τις ουγγρικές αρχές ελέγχου· το δεύτερο απαριθμούσε τα αυτοκίνητα στα οποία αποδόθηκε καθεστώς μη εγχώριας καταγωγής από τις εν λόγω αρχές, αποτέλεσμα το οποίο αποδέχθηκε με δήλωσή της και η κατασκευάστρια εταιρία· το τρίτο αφορούσε τα αυτοκίνητα το καθεστώς των οποίων αποτέλεσε αντικείμενο δικαστικής διαμάχης. Όσον αφορά το τρίτο αυτό τμήμα, στο οποίο περιλαμβάνονται τα αυτοκίνητα ως προς τα οποία η επιβολή προσθέτων επιβαρύνσεων προσβλήθηκε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, οι ουγγρικές αρχές ελέγχου δήλωσαν ότι δεν μπορούσαν να παράσχουν πληροφορίες σχετικές με την έκβαση των ανωτέρω δικών έως την περάτωσή τους· οι ίδιες αυτές αρχές ζήτησαν από τις αρμόδιες ελληνικές αρχές να επιδείξουν υπομονή όσον αφορά την είσπραξη των επιμάχων στις κύριες δίκες τελωνειακών δασμών. Τέλος, ενημέρωσαν τις ελληνικές αρχές ότι τα πιστοποιητικά κυκλοφορίας EUR.1, τα οποία αφορούσαν αποκλειστικά αυτοκίνητα μη εγχώριας καταγωγής, είχαν ανακληθεί.

12 Εξάλλου, οι ελληνικές αρχές έλαβαν από την UCLAF καταστάσεις εμφαίνουσες όλες τις εισαγωγές αυτοκινήτων που είχαν γίνει στην Ελλάδα από την Ουγγαρία στις οποίες σημειώνονταν οι εισαγωγές αυτοκινήτων που έτυχαν αδικαιολόγητα του ευεργετήματος του προτιμησιακού καθεστώτος.

13 Κατά το μέτρο που τα επίμαχα στις υποθέσεις των κυρίων δικών αυτοκίνητα δεν πληρούσαν, σύμφωνα με τις διαβιβασθείσες καταστάσεις της UCLAF, τα κριτήρια προτιμησιακής μεταχειρίσεως, οι ελληνικές αρχές προέβησαν, με την προσβαλλομένη ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου πράξη, σε πρόσθετη χρέωση εισαγωγικού δασμού, του αναλογούντος επί του δασμού αυτού φόρου προστιθεμένης αξίας, καθώς και της κατά το άρθρο 33 του ελληνικού τελωνειακού κώδικα ποινής.

14 Τα ουγγρικά δικαστήρια όμως, κατόπιν προσφυγής της κατασκευάστριας των εν λόγω αυτοκινήτων εταιρίας, ακύρωσαν τελεσίδικα τις αποφάσεις των ουγγρικών τελωνειακών αρχών που εκδόθηκαν κατά τη διαδικασία της εκ των υστέρων εξακριβώσεως της καταγωγής των εξαχθέντων αυτοκινήτων και υποχρέωσαν τις εν λόγω αρχές να κινήσουν εκ νέου τη διαδικασία ελέγχου των πιστοποιητικών EUR.1, σύμφωνα με τις εκδοθείσες δικαστικές αποφάσεις.

15 Με έγγραφο της 26ης Ιουλίου 1999, οι αρμόδιες ουγγρικές αρχές ενημέρωσαν την ελληνική Γενική Διεύθυνση Τελωνείων για τις μεταβολές αυτές και της απέστειλαν ένα παράρτημα με τα στοιχεία που αφορούσαν τα αυτοκίνητα για τα οποία δεν ήταν τελικά νόμιμη η έκδοση των πιστοποιητικών κυκλοφορίας EUR.1 και ένα άλλο παράρτημα το οποίο απαριθμούσε τα αυτοκίνητα για τα οποία τα εν λόγω πιστοποιητικά εκδόθηκαν νομίμως, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονταν και τα οχήματα της προσφεύγουσας της κύριας δίκης. Κατόπιν της ενημερώσεως αυτής, το καθού της κύριας δίκης δεν εξέδωσε παρά ταύτα καμία περαιτέρω απόφαση.

16 Η εταιρία Σφακιανάκης άσκησε τρεις προσφυγές ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου, ζητώντας την ακύρωση της πράξεως επιβολής προσθέτων επιβαρύνσεων των ελληνικών αρχών. Στο πλαίσιο των προσφυγών αυτών, το Διοικητικό Πρωτοδικείο Αθηνών αποφάσισε να αναστείλει τη διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:

«1) Επιβάλλει η καθιερωθείσα από το άρθρο 31, παράγραφος 2, του πρωτοκόλλου [...] υποχρέωση αμοιβαίας συνδρομής στις τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής να λαμβάνουν υπόψη τους τις αποφάσεις ουγγρικών δικαστηρίων σχετικά με το κύρος των διενεργούμενων από τις αρχές του κράτους εξαγωγής ελέγχων, οι οποίοι αφορούν την ακρίβεια πιστοποιητικού εξαγωγής EUR. 1, ενόψει του ότι:

— οι ουγγρικές αρχές είχαν πληροφορήσει αρμοδίως τις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής για τα αποτελέσματα του αρχικώς διενεργηθέντος ελέγχου, περί ανακρίβειας ορισμένων πιστοποιητικών εξαγωγής, υπογραμμίζοντας, ωστόσο, ότι το κύρος του ελέγχου ήταν αντικείμενο εκκρεμών διαδικασιών ενώπιον των ουγγρικών δικαστηρίων και,

— οι ουγγρικές αρχές διαβίβασαν επισήμως στις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής το αποτέλεσμα των διαδικασιών αυτών, τις αποφάσεις δηλαδή των ανωτέρω δικαστηρίων, διά των οποίων διαπιστώθηκε ότι τελικώς ένας αριθμός πιστοποιητικών EUR. 1 ήταν ακριβής;

2) Έχει την έννοια το άρθρο 32 του [...] πρωτοκόλλου [...] ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους μέλους εισαγωγής οφείλουν να λαμβάνουν υπόψη τους τις αποφάσεις των δικαστηρίων του κράτους εξαγωγής, οι οποίες ανατρέπουν τα αποτελέσματα ελέγχων που διατάχθηκαν και διενεργήθηκαν από τις ουγγρικές αρχές μετά την εξαγωγή, λαμβανομένου υπόψη:

— ότι οι αρχές του κράτους εισαγωγής πληροφορήθηκαν αρμοδίως τόσο την εκκρεμοδικία ενώπιον των ουγγρικών δικαστηρίων όσο και το αποτέλεσμα των σχετικών διαδικασιών και,

— ότι δεν ζήτησαν ποτέ οι ίδιες τη διενέργεια του ελέγχου;

3) Αν η απάντηση σε ένα από τα παραπάνω ερωτήματα είναι καταφατική, έχουν την έννοια οι παραπάνω ρυθμίσεις του κοινοτικού δικαίου ότι δεν επιτρέπουν την έκδοση διοικητικών πράξεων επιβολής πρόσθετων δασμών, φόρων και προστίμων, που εκδόθηκαν από τις εθνικές αρχές του κράτους εισαγωγής μετά

την κοινοποίηση από τις ουγγρικές αρχές του αποτελέσματος του διενεργηθέντος από αυτές ελέγχου, αλλά πριν από τη γνωστοποίηση του περιεχομένου των δικαστικών αποφάσεων, με τις οποίες ανατρέπονται τα αποτελέσματά του, προκειμένου να διασφαλιστεί το ωφέλιμο αποτέλεσμα της απαγόρευσης επιβολής δασμών από τη [...] Συμφωνία Σύνδεσης [...], ενόψει και του γεγονότος ότι τελικώς τα εκδοθέντα πιστοποιητικά EUR. 1 ήταν ακριβή;

4) Ασκεί, συναφώς, επίδραση στα παραπάνω ερωτήματα το γεγονός ότι ούτε οι ελληνικές ούτε οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές ζήτησαν τη σύγκληση της επιτροπής σύνδεσης του άρθρου 33 του [...] πρωτοκόλλου [...], προκειμένου να αποφανθεί σχετικά, κατάσταση που υποδηλώνει ότι καμία από τις δύο αρχές δεν θεώρησε ότι η έκδοση των αποφάσεων των ουγγρικών δικαστηρίων αποτελεί διαφορά μεταξύ τους, που θα έπρεπε να υπαχθεί στην κρίση της επιτροπής αυτής;

5) Επικουρικώς, αν η απάντηση στα προηγούμενα ερωτήματα είναι αρνητική, εάν δηλαδή οι ελληνικές τελωνειακές αρχές δεν παραβίασαν τις προαναφερόμενες ρυθμίσεις του κοινοτικού δικαίου με την επιβολή πρόσθετου δασμού, ΦΠΑ και ποινής, τότε είναι δυνατόν να θεωρηθεί ότι δεν επιτρέπεται η εκ των υστέρων βεβαίωση δασμών σε βάρος του εισαγωγέα με βάση το άρθρο 220, παράγραφος 2, του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα, λόγω ιδίου σφάλματος των τελωνειακών αρχών του κράτους είτε της εισαγωγής είτε της εξαγωγής, αν ληφθεί ιδίως υπόψη ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής διέθεταν όλα τα πραγματικά στοιχεία σχετικά με την καταγωγή των προς εξαγωγή οχημάτων με βάση τα οποία δεν θα εκδιδόταν το πιστοποιητικό EUR.1, ώστε οι αρχές του κράτους εισαγωγής να είναι σε θέση να βεβαιώσουν εξαρχής τον νομίμως οφειλόμενο δασμό;»

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί των δύο πρώτων ερωτημάτων

17 Με τα δύο πρώτα ερωτήματα, τα οποία πρέπει να εξετασθούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν η Συμφωνία Συνδέσεως και τα άρθρα 31,

παράγραφος 2, και 32 του πρωτοκόλλου έχουν την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής έχουν υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται εντός του κράτους εξαγωγής επί των προσφυγών οι οποίες ασκούνται κατά των αποτελεσμάτων του ελέγχου του κύρους των πιστοποιητικών κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που πραγματοποιούν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής, λαμβανομένου υπόψη του ότι οι αρχές αυτές του κράτους εισαγωγής έχουν πληροφορηθεί την άσκηση των προσφυγών αυτών και το περιεχόμενο των αποφάσεων αυτών και ότι δεν ζήτησαν οι ίδιες τη διενέργεια του ελέγχου.

18 Με τις παρατηρήσεις τους, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης, η Ουγγρική Κυβέρνηση και η Επιτροπή υποστηρίζουν ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής πρέπει να λαμβάνουν υπόψη την τελική θέση του κράτους εξαγωγής, ακόμη και αν η λήψη της τελικής θέσης αποτελεί αποτέλεσμα παράλληλης δράσεως των οργάνων της εκτελεστικής και της δικαστικής εξουσίας, ιδίως οσάκις οι αρχές της χώρας εξαγωγής έχουν παράσχει πληροφορίες ως προς τις εκκρεμείς διαδικασίες. Συναφώς, επικαλούνται τον μηχανισμό διοικητικής συνεργασίας τον οποίο θεσπίζει το πρωτόκολλο, ο οποίος βασίζεται στην αρχή της γενικής και αποκλειστικής αρμοδιότητας των τελωνειακών αρχών της χώρας εξαγωγής για την εκτίμηση της καταγωγής των προϊόντων, προκειμένου να τύχουν του ευεργετήματος του προτιμησιακού καθεστώτος.

19 Η Ελληνική Κυβέρνηση επισημαίνει, αντιθέτως, ότι αρμόδιες για τη διενέργεια του εκ των υστέρων ελέγχου των πιστοποιητικών καταγωγής είναι οι τελωνειακές αρχές και όχι η δικαστική αρχή του κράτους εξαγωγής. Τούτου δοθέντος και λαμβανομένης υπόψη της επιταγής ότι η διενέργεια του ελέγχου πρέπει να ολοκληρώνεται το ταχύτερο δυνατόν, ορθώς, στις υποθέσεις των κυρίων δικών, η ουγγρική αρχή ανακάλεσε τα πιστοποιητικά EUR.1 με αποφάσεις που κατέστησαν οριστικές. Σε μια τέτοια περίπτωση, καμία διάταξη του πρωτοκόλλου δεν υποχρεώνει τις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής να διαπιστώσουν την ακρίβεια των αποτελεσμάτων του ελέγχου ούτε την αληθή καταγωγή του εμπορεύματος, ούτε, κατά μείζονα λόγο, να αναμείνουν την έκβαση ενός δικαστικού αγώνα τα αποτελέσματα του οποίου δεν αφορούν τις περί διοικητικής συνεργασίας διατάξεις του πρωτοκόλλου.

20 Ωστόσο, η κατά τα άνω εκτεθείσα άποψη της Ελληνικής Κυβερνήσεως δεν μπορεί να γίνει δεκτή.

21 Όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας στο σημείο 31 των προτάσεών του, το σύστημα διοικητικής συνεργασίας που προβλέπει το πρωτόκολλο βασίζεται συγχρόνως στην κατανομή των καθηκόντων και στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των αρχών του ενδιαφερομένου κράτους μέλους και αυτών της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας.

22 Στο πλαίσιο της κατανομής αυτής, το πρωτόκολλο απονέμει τις αρμοδιότητες της επαληθεύσεως της καταγωγής των προερχομένων από την Ουγγαρία προϊόντων στις τελωνειακές αρχές του κράτους αυτού. Έτσι, το άρθρο 17, παράγραφοι 4 και 5, του πρωτοκόλλου θεσπίζει την υποχρέωση των τελωνειακών αρχών που εκδίδουν τα πιστοποιητικά EUR.1 να προβαίνουν σε όλες τις αναγκαίες ενέργειες για την επαλήθευση της καταγωγής των προϊόντων. Επιπλέον, κατά το άρθρο 32, παράγραφος 3, του ίδιου πρωτοκόλλου, ο εκ των υστέρων έλεγχος των πιστοποιητικών καταγωγής διενεργείται από τις τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής οι οποίες, για τον σκοπό αυτόν, έχουν το δικαίωμα να ζητούν την προσκόμιση κάθε αποδεικτικού στοιχείου και να διενεργούν οποιονδήποτε έλεγχο κρίνουν αναγκαίο.

23 Όπως έκρινε το Δικαστήριο όσον αφορά πρωτόκολλα σχετικά με τον ορισμό της εννοίας «καταγόμενα προϊόντα ή προϊόντα καταγωγής» και με μεθόδους διοικητικής συνεργασίας παρόμοιες με αυτές του πρωτοκόλλου αριθ. 4, αυτή η κατανομή καθηκόντων δικαιολογείται από το γεγονός ότι οι αρχές του κράτους εξαγωγής βρίσκονται σε ευνοϊκότερη θέση για να ελέγχουν άμεσα τα πραγματικά περιστατικά που καθορίζουν την καταγωγή του οικείου προϊόντος. Συνεπώς, το σύστημα αυτό μπορεί να λειτουργήσει μόνον αν η τελωνειακή υπηρεσία του κράτους εισαγωγής αναγνωρίζει τις εκτιμήσεις στις οποίες έχουν προβεί νομίμως οι αρχές του κράτους εξαγωγής (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση της 12ης Ιουλίου 1984, 218/83, Les Rapides Savoyards κ.λπ., Συλλογή 1984, σ. 3105, σκέψεις 26 και 27).

24 Η τήρηση της εν λόγω επιταγής περί αναγνωρίσεως διασφαλίζεται μόνον αν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής σέβονται και αποδέχονται και τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται επί των προσφυγών οι οποίες ασκούνται κατά των αρχικών αποτελεσμάτων της εκ των υστέρων επαληθεύσεως της καταγωγής των εμπορευμάτων.

25 Συγκεκριμένα, η Συμφωνία Συνδέσεως έχει ως σκοπό να διασφαλισθεί ότι τα εμπορεύματα που πληρούν τις προϋποθέσεις ώστε να μπορούν να θεωρηθούν ως προϊόντα καταγωγής Ουγγαρίας ή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Κοινότητας εισάγονται στην Κοινότητα ή στην Ουγγαρία τυγχάνοντας του ευεργετήματος της υπαγωγής στο προτιμησιακό καθεστώς που προβλέπει η εν λόγω συμφωνία. Τούτο συνεπάγεται ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής πρέπει να λαμβάνουν υπόψη τους τα αποτελέσματα της επαληθεύσεως της καταγωγής των εμπορευμάτων η οποία πραγματοποιείται δικαστικώς, προκειμένου να διασφαλίζεται ότι όλα τα εμπορεύματα τα οποία πληρούν τις απαιτούμενες προϋποθέσεις ως προς την καταγωγή τους, και μόνον τα εμπορεύματα αυτά, τυγχάνουν του προτιμησιακού καθεστώτος.

26 Συνεπώς πρέπει να γίνει δεκτό ότι η διασφάλιση της ορθής εφαρμογής του πρωτοκόλλου επιβάλλει όπως η υποχρέωση αμοιβαίας αναγνωρίσεως των αποφάσεων τις οποίες λαμβάνουν οι οικείες αρχές ως προς την καταγωγή ορισμένων προϊόντων καταλαμβάνει κατ' ανάγκη και τις αποφάσεις που εκδίδουν τα δικαστήρια εκάστου κράτους στο πλαίσιο της λειτουργίας τους που συνίσταται στον έλεγχο της νομιμότητας των αποφάσεων των τελωνειακών αρχών.

27 Εξάλλου, το να μη ληφθούν υπόψη οι αποφάσεις που εκδόθηκαν, όπως στις υποθέσεις των κυρίων δικών, από τα εθνικά δικαστήρια τα οποία αποφάνθηκαν στο πλαίσιο της λειτουργίας τους, η οποία συνίσταται στον έλεγχο της νομιμότητας των διοικητικών αποφάσεων, αντιβαίνει στο δικαίωμα του εξαγωγέα για αποτελεσματική προσφυγή στη δικαιοσύνη.

28 Όπως έχει κρίνει επανειλημμένως το Δικαστήριο, το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής στη δικαιοσύνη αποτελεί γενική αρχή του κοινοτικού δικαίου στην οποία στηρίζονται οι κοινές στα κράτη μέλη συνταγματικές παραδόσεις (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση της 15ης Μαΐου 1986, 222/84, Johnston, Συλλογή 1986, σ. 1651, σκέψη 18). Δεδομένου ότι η Συμφωνία Συνδέσεως αποτελεί ανάπόσπαστο μέρος της κοινοτικής έννομης τάξεως, οι αρμόδιες αρχές των κρατών μελών οφείλουν συνεπώς, όσον αφορά την εφαρμογή του τελωνειακού καθεστώτος που προβλέπει η συμφωνία αυτή, να σέβονται το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής στη δικαιοσύνη (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση της 30ής Σεπτεμβρίου 1987, 12/86, Demirel, Συλλογή 1987, σ. 3719, σκέψεις 7 και 28).

29 Όσον αφορά το περιγραφόμενο στην πρώτη περίπτωση του πρώτου ερωτήματος περιστατικό, σημειώνεται ότι, δεδομένου ότι οι ελληνικές τελωνειακές αρχές πληροφορήθηκαν αρμοδίως ότι εκκρεμούσαν ένδικες διαδικασίες των οποίων το αποτέλεσμα μπορούσε να καταλήξει στη διαπίστωση της πλημμελείας των ελέγχων που διενήργησαν εκ των υστέρων οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές, δεν μπορούσαν να αγνοούν ότι το ζήτημα της ανακλήσεως των επιμάχων πιστοποιητικών EUR.1 δεν είχε επιλυθεί οριστικά.

30 Τέλος, επισημαίνεται ότι το περιγραφόμενο στη δεύτερη περίπτωση του δευτέρου ερωτήματος περιστατικό, ότι δηλαδή τον έλεγχο δεν ζήτησαν οι ίδιες οι ελληνικές τελωνειακές αρχές, ουδόλως θίγει την υποχρέωση των αρχών του κράτους εισαγωγής να συμμορφωθούν προς το τελικό αποτέλεσμα του εν λόγω ελέγχου.

31 Συναφώς, από το άρθρο 32, παράγραφος 1, του πρωτοκόλλου αριθ. 4 προκύπτει ότι ο εκ των υστέρων έλεγχος μπορεί να διενεργείται από τις αρμόδιες αρχές του κράτους εξαγωγής αυτεπαγγέλτως ή κατόπιν αιτήματος των αρχών του κράτους εισαγωγής. Ο έλεγχος αυτός μπορεί επίσης, όπως εν προκειμένω, να πραγματοποιείται κατόπιν αιτήματος των υπηρεσιών της Επιτροπής στην οποία, σύμφωνα με το άρθρο 211 ΕΚ, εναπόκειται να μεριμνά για την ορθή εφαρμογή της Συμφωνίας Συνδέσεως και των πρωτοκόλλων της (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση της 14ης Νοεμβρίου 2002, C-251/00, Ilumitrónica, Συλλογή 2002, σ. I-10433, σκέψη 60).

32 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω, στα δύο πρώτα ερωτήματα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η Συμφωνία Συνδέσεως και τα άρθρα 31, παράγραφος 2, και 32 του πρωτοκόλλου έχουν την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής έχουν υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τις δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται εντός του κράτους εξαγωγής επί των προσφυγών οι οποίες ασκούνται κατά των αποτελεσμάτων του ελέγχου του κύρους των πιστοποιητικών κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που πραγματοποιούν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής, εφόσον οι εν λόγω αρχές έχουν πληροφορηθεί την άσκηση των προσφυγών αυτών και το περιεχόμενο των αποφάσεων αυτών, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν ο έλεγχος του κύρους των πιστοποιητικών κυκλοφορίας διενεργήθηκε κατόπιν αιτήματος των τελωνειακών αρχών του κράτους εισαγωγής ή όχι.

Επί του τρίτου ερωτήματος

33 Με το τρίτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά, κατ' ουσίαν, αν η πρακτική αποτελεσματικότητα της καταργήσεως των δασμών την οποία προβλέπει η Συμφωνία Συνδέσεως εμποδίζει την έκδοση διοικητικών αποφάσεων που επιβάλλουν την καταβολή δασμών, πλέον φόρων και προστίμων, τις οποίες λαμβάνουν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής πριν τους γνωστοποιηθεί η τελική έκβαση της δίκης επί των προσφυγών που έχουν ασκηθεί κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου.

34 Κατά την προσφεύγουσα της κύριας δίκης, την Ουγγρική Κυβέρνηση και την Επιτροπή, από τις απαντήσεις που δόθηκαν στα δύο πρώτα ερωτήματα συνάγεται ότι οι εθνικές αρχές του κράτους εισαγωγής υποχρεούνται να λαμβάνουν υπόψη το αποτέλεσμα των διαδικασιών τις οποίες διεξάγουν οι αρχές του κράτους εξαγωγής, χωρίς να μπορούν να το τροποποιούν μονομερώς. Συνεπώς, οι εφαρμοστέες διατάξεις έχουν την έννοια ότι δεν παρέχουν στις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής την εξουσία να εκδίδουν διοικητικές πράξεις επιβάλλουσες δασμούς ή πρόσθετες επιβαρύνσεις πριν από την περάτωση της διαδικασίας του εκ των υστέρων ελέγχου.

35 Δεδομένου ότι Ελληνική Κυβέρνηση έδωσε αρνητική απάντηση στα δύο πρώτα ερωτήματα, δεν δίδει απάντηση στο τρίτο υποβληθέν ερώτημα.

36 Προκειμένου να δοθεί χρήσιμη απάντηση στο αιτούν δικαστήριο, πρέπει να ληφθούν ως αφετηρία τα εκτεθέντα στις σκέψεις 21 έως 24 της παρούσας αποφάσεως. Σύμφωνα με τα εκτεθέντα στις σκέψεις αυτές, η αρμοδιότητα για τον καθορισμό της καταγωγής των προϊόντων που προέρχονται από την Ουγγαρία απονέμεται, κατ' αρχήν, στις τελωνειακές αρχές του κράτους αυτού, η δε τελωνειακή υπηρεσία του κράτους εισαγωγής δεσμεύεται από τις εκτιμήσεις στις οποίες προβαίνουν νομίμως οι εν λόγω αρχές (βλ., υπό την έννοια αυτή, την απόφαση Les Rapides Savoyards κ.λπ., προπαρατεθείσα, σκέψεις 26 και 27).

37 Μια πρώτη συνέπεια που αντλείται από τα ανωτέρω είναι ότι στις τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής απόκειται να χορηγούν τα πιστοποιητικά EUR.1, τα οποία βεβαιώνουν την ουγγρική καταγωγή των προϊόντων που κατασκευάζονται στην Ουγγαρία. Συγχρόνως, οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής πρέπει να αποδέχονται το κύρος των πιστοποιητικών αυτών.

38 Μόνον υπό τις προϋποθέσεις του άρθρου 32, παράγραφος 6, του πρωτοκόλλου, δηλαδή σε περίπτωση ευλόγων αμφιβολιών και αν δεν δοθεί απάντηση εντός δέκα μηνών από την ημερομηνία υποβολής του αιτήματος ελέγχου ή εάν η απάντηση δεν περιλαμβάνει επαρκείς πληροφορίες, δικαιούνται οι τελωνειακές αρχές που ζήτησαν τον εκ των υστέρων έλεγχο να αρνηθούν το ευεργέτημα του προτιμησιακού καθεστώτος. Πλην των περιπτώσεων κατά τις οποίες πληρούνται οι προϋποθέσεις αυτές, το πρωτόκολλο δεν προβλέπει τη δυνατότητα για ένα συμβαλλόμενο κράτος να ανακαλέσει μονομερώς τα πιστοποιητικά που εξέδωσαν οι τελωνειακές αρχές άλλου συμβαλλομένου κράτους.

39 Επομένως, τα πιστοποιητικά που εκδίδονται προσηκόντως από τις αρχές του κράτους εξαγωγής παραμένουν έγκυρα και παράγουν τα αποτελέσματα που προβλέπει το πρωτόκολλο μέχρι να ανακληθούν ή να ακυρωθούν από τις αρμόδιες διοικητικές ή δικαστικές αρχές του εν λόγω κράτους.

40 Στις υποθέσεις των κυρίων δικών, από τα στοιχεία που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο δεν προκύπτει ότι οι ουγγρικές αρχές προέβησαν σε μια τέτοια ανάκληση η οποία να επέτρεπε στις ελληνικές αρχές να αναστείλουν την εφαρμογή του προτιμησιακού καθεστώτος των επιμάχων προϊόντων.

41 Πράγματι, οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές απηύθυναν έγγραφο στις 3 Νοεμβρίου 1998 στις ελληνικές τελωνειακές αρχές, με το οποίο επισήμαναν την ύπαρξη εκκρεμών δικών όσον αφορά τα επίμαχα στις υποθέσεις των κυρίων δικών πιστοποιητικά, σημειώνοντας ιδίως ότι μόνον τα πιστοποιητικά EUR.1 που

αφορούσαν αυτοκίνητα, ως προς τα οποία ο κατασκευαστής είχε αναγνωρίσει επισήμως τη μη εγχώρια καταγωγή, μπορούσαν να ανακληθούν. Ωστόσο, στο αιτούν δικαστήριο απόκειται να εκτιμήσει αν οι ελληνικές αρχές διέθεταν επαρκή στοιχεία ώστε να θεωρήσουν ότι τα επίμαχα πιστοποιητικά EUR.1 δεν είχαν ανακληθεί και, κατά συνέπεια, εξακολουθούσαν να ισχύουν.

42 Εξάλλου, η αποτελεσματική προστασία των χρηματοοικονομικών συμφερόντων της Κοινότητας διασφαλίζεται από το άρθρο 32, παράγραφος 4, του πρωτοκόλλου, το οποίο επιτρέπει στις τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής να λάβουν τα προληπτικά μέτρα που κρίνουν απαραίτητα κατά την παραλαβή του προϊόντος, σε περίπτωση που αποφασίσουν να αναστείλουν την προτιμησιακή μεταχείριση για το οικείο προϊόν, εν αναμονή των αποτελεσμάτων του ελέγχου.

43 Κατόπιν των ανωτέρω σκέψεων, στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η πρακτική αποτελεσματικότητα της καταργήσεως των δασμών την οποία προβλέπει η Συμφωνία Συνδέσεως εμποδίζει την έκδοση διοικητικών αποφάσεων που επιβάλλουν την καταβολή δασμών, πλέον φόρων και προστίμων, τις οποίες λαμβάνουν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής πριν τους γνωστοποιηθεί η τελική έκβαση της δίκης επί των προσφυγών που έχουν ασκηθεί κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου και ενώ οι αποφάσεις του κράτους εξαγωγής με τις οποίες χορηγήθηκαν αρχικώς τα πιστοποιητικά EUR.1 δεν έχουν ανακληθεί ή ακυρωθεί.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

44 Με το τέταρτο ερώτημα, το αιτούν δικαστήριο ερωτά κατ' ουσίαν αν ασκεί επίδραση στην απάντηση που δόθηκε στα τρία πρώτα ερωτήματα το γεγονός ότι ούτε οι ελληνικές ούτε οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές ζήτησαν τη σύγκληση της επιτροπής συνδέσεως του άρθρου 33 του πρωτοκόλλου.

45 Με τις παρατηρήσεις της, η προσφεύγουσα της κύριας δίκης επισημαίνει ότι η δυνατότητα κινήσεως της διαδικασίας διευθετήσεως διαφορών που προβλέπει το πρωτόκολλο εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι υπάρχουν «εύλογες» αμφιβολίες και ότι το ενδεχόμενο μιας «φιλικής» διευθετήσεως της διαφοράς με τις αρμόδιες τελωνειακές αρχές της χώρας εξαγωγής έχει αποκλεισθεί. Η εν λόγω προσφεύγουσα αμφιβάλλει ως προς το κατά πόσον υπάρχει περιθώριο για έγερση οποιασδήποτε «εύλογης» ενστάσεως, σε περίπτωση που το ζήτημα έχει επιλυθεί με τελειωτικές και αμετάκλητες αποφάσεις των αρμοδίων δικαστηρίων της χώρας εξαγωγής.

46 Η Ελληνική Κυβέρνηση φρονεί ότι καμία διαφωνία ως προς την εκτίμηση δεν ανέκυψε μεταξύ των αρμοδίων τελωνειακών αρχών της Ουγγαρίας και της Ελλάδας, ικανή να υποβληθεί στην επιτροπή συνδέσεως.

47 Κατά την Επιτροπή, το γεγονός ότι ούτε οι αρχές του κράτους εισαγωγής ούτε οι αρχές του κράτους εξαγωγής κίνησαν τη διαδικασία του άρθρου 33 του πρωτοκόλλου για την επίλυση των διαφορών τους ουδόλως επηρεάζει την απάντηση που δόθηκε στα τρία πρώτα ερωτήματα, δεδομένου ότι η σύγκληση της επιτροπής συνδέσεως αποτελεί απλώς δυνατότητα που παρέχεται στις αρμόδιες τελωνειακές αρχές.

48 Η Ουγγρική Κυβέρνηση υποστηρίζει ότι, μολονότι δεν υποβλήθηκε στην κρίση της επιτροπής συνδέσεως ζήτημα σχετικό με την απόφαση του ουγγρικού δικαστηρίου και με την εφαρμογή των διοικητικών αποφάσεων που εκδόθηκαν στο πλαίσιο της νέας διαδικασίας που κινήθηκε κατόπιν της εν λόγω δικαστικής αποφάσεως, η εξουσία της επιτροπής αυτής προς διευθέτηση των διαφορών δεν μπορεί να έχει ως συνέπεια τον περιορισμό των θεμελιωδών δικαιωμάτων του προσώπου το οποίο αφορούν οι υποθέσεις των κυρίων δικών, όπως είναι το δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής στη δικαιοσύνη.

49 Συναφώς, υπογραμμιστέο κατ' αρχάς ότι το πρωτόκολλο στηρίζεται σε σύστημα διοικητικής συνεργασίας που βασίζεται συγχρόνως στην κατανομή των καθηκόντων και στην αμοιβαία εμπιστοσύνη μεταξύ των αρχών των ενδιαφερομένων κρατών

μελών. Κατά το σύστημα αυτό και υπό την επιφύλαξη της περιπτώσεως του άρθρου 32, παράγραφος 6, του πρωτοκόλλου, οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής δεν μπορούν να κηρύξουν μονομερώς άκυρο ένα πιστοποιητικό EUR.1 εκδοθέν νομοτύπως από τις τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής. Ομοίως, σε περίπτωση εκ των υστέρων ελέγχου, οι ίδιες αυτές αρχές δεσμεύονται από τα αποτελέσματα του ελέγχου αυτού.

50 Εξάλλου, σύμφωνα με το άρθρο 33 του πρωτοκόλλου, αν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής διαφωνούν με τις τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής στο πλαίσιο του εν λόγω ελέγχου, πρέπει να επιδιώξουν τη φιλική επίλυση του προβλήματος με τις αρχές αυτές. Σε περίπτωση που η φιλική διευθέτηση είναι αδύνατη, τότε πρέπει να υποβάλουν τη διαφορά στην κρίση της επιτροπής συνδέσεως.

51 Οι διατάξεις αυτές σκοπούν στην ενίσχυση των μηχανισμών συνεργασίας μεταξύ των συμβαλλομένων κρατών και, συνεπώς, στη διασφάλιση του ότι οι αρμοδιότητες που προσιδιάζουν σε κάθε κράτος ως προς τον έλεγχο της καταγωγής των προϊόντων τηρούνται προσηκόντως.

52 Υπό το πρίσμα αυτό, η μη υποβολή της υποθέσεως στην κρίση της επιτροπής συνδέσεως δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να δικαιολογήσει την παρέκκλιση από το σύστημα συνεργασίας και από τον σεβασμό των αρμοδιοτήτων που απορρέουν από τη Συμφωνία Συνδέσεως.

53 Επιπλέον, από τις υποβληθείσες ενώπιον του Δικαστηρίου παρατηρήσεις προκύπτει ότι οι ελληνικές αρχές δεν αμφισβήτησαν τα αποτελέσματα της διαδικασίας ελέγχου ενώπιον των ουγγρικών αρχών ή στο πλαίσιο συνεδριάσεως της επιτροπής συνδέσεως και ότι, στη συνέχεια, δεν υπήρξε καμία διαφορά ικανή να συνεπάγεται την υποβολή της στην εν λόγω επιτροπή.

54 Συνεπώς, στο τέταρτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι δεν επηρεάζει την απάντηση που δόθηκε στα τρία πρώτα ερωτήματα το γεγονός ότι ούτε οι ελληνικές ούτε οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές ζήτησαν τη σύγκληση της επιτροπής συνδέσεως του άρθρου 33 του πρωτοκόλλου.

Επί του πέμπτου ερωτήματος

55 Το πέμπτο προδικαστικό ερώτημα υποβάλλεται μόνο για την περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στα δύο πρώτα ερωτήματα. Καθόσον στα ερωτήματα αυτά δόθηκε καταφατική απάντηση, παρέλκει η εξέταση του πέμπτου αυτού ερωτήματος.

Επί των δικαστικών εξόδων

56 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (δεύτερο τμήμα) αποφαίνεται:

1) Τα άρθρα 31, παράγραφος 2, και 32 του πρωτοκόλλου αριθ. 4 της Ευρωπαϊκής Συμφωνίας Συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση αριθ. 3/96 του Συμβουλίου Συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, της 28ης Δεκεμβρίου 1996, έχουν την έννοια ότι οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής έχουν υποχρέωση να λαμβάνουν υπόψη τις

δικαστικές αποφάσεις που εκδίδονται εντός του κράτους εξαγωγής επί των προσφυγών οι οποίες ασκούνται κατά των αποτελεσμάτων του ελέγχου του κύρους των πιστοποιητικών κυκλοφορίας των εμπορευμάτων που πραγματοποιούν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εξαγωγής, εφόσον οι εν λόγω αρχές έχουν πληροφορηθεί την άσκηση των προσφυγών αυτών και το περιεχόμενο των αποφάσεων αυτών, τούτο δε ανεξαρτήτως του αν ο έλεγχος του κύρους των πιστοποιητικών κυκλοφορίας διενεργήθηκε κατόπιν αιτήματος των τελωνειακών αρχών του κράτους εισαγωγής ή όχι.

2) **Η πρακτική αποτελεσματικότητα της καταργήσεως των δασμών την οποία προβλέπει η Ευρωπαϊκή Συμφωνία Συνδέσεως μεταξύ των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και των κρατών μελών τους, αφενός, και της Δημοκρατίας της Ουγγαρίας, αφετέρου, η οποία συνάφθηκε και εγκρίθηκε με την απόφαση του Συμβουλίου και της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1993, εμποδίζει την έκδοση διοικητικών αποφάσεων που επιβάλλουν την καταβολή δασμών, πλέον φόρων και προστίμων, τις οποίες λαμβάνουν οι τελωνειακές αρχές του κράτους εισαγωγής πριν τους γνωστοποιηθεί η τελική έκβαση της δίκης επί των προσφυγών που έχουν ασκηθεί κατά των αποτελεσμάτων του εκ των υστέρων ελέγχου και ενώ οι αποφάσεις του κράτους εξαγωγής με τις οποίες χορηγήθηκαν αρχικώς τα πιστοποιητικά EUR.1 δεν έχουν ανακληθεί ή ακυρωθεί.**

3) **Δεν επηρεάζει την απάντηση που δόθηκε στα τρία πρώτα ερωτήματα το γεγονός ότι ούτε οι ελληνικές ούτε οι ουγγρικές τελωνειακές αρχές ζήτησαν τη σύγκληση της επιτροπής συνδέσεως του άρθρου 33 του πρωτοκόλλου αριθ. 4, όπως τροποποιήθηκε με την απόφαση 3/96.**

(υπογραφές)